

مطبوعات کمیاب در کتابخانه آیت الله العظمی مرعشی نجفی

سید فرید قاسمی

کتابخانه آیت الله العظمی مرعشی نجفی (ره) را بیشتر به گنجینه نسخه‌های خطی و کتابهای سنگی و حروفی می‌شناسند. حال آنکه این کتابخانه یکی از مجموعه‌های غنی نشریه‌های ادواری را داراست که فقط قریب به ۱۸۰ عنوان از روزنامه‌ها و مجله‌های روزگار قاجار را در بر دارد.

نگارنده که توفیق فهرستنگاری برخی مطبوعات آن کتابخانه را داشته، به این نکته دست یافت که شماری از نشریه‌های قدیم موجود در کتابخانه آیت الله العظمی مرعشی نجفی (ره) دست کم در ۴۶ کتابخانه معتبر ایران و جهان موجود نیست. آنچه در پی می‌خوانید ۷ نمونه از این گونه نشریه‌های است. همچنین یک عنوان از شبه مطبوعات روزگار قاجار نیز در خاتمه این وجیزه معرفی شده است.

حقیقت

نشریه حقیقت، ۱۳۲۵ق در تهران متولد شد. شماره سوم حقیقت در کتابخانه آیت الله العظمی مرعشی نجفی (ره) موجود است. بنابر سرلوحة شماره یاد شده، گردانندگان حقیقت از این قرارند:

«صاحب امتیاز و مدیر کل: میرزا محمد صادق تاجر کاشانی ساکن طهران [،] دبیر و نگارنده: آقا سید میرزا آقا اصفهانی». آگاهی‌های دیگری که در دو سوی عنوان نشریه می‌باشند این هاست:

«هفته [ای] دو نمره طبع و توزیع می‌شود [،] مرکز: خیابان ناصریه [ناصرخسرو کنونی] کتابخانه تمدن [،] محل طبع: طهران [،] عنوان مراسلات: طهران سرای امیر خدمت [،] قیمت اشتراک سالیانه [:] طهران ۱۲ قران [،] نصف سال: ۷ قران [،] سایر بلاد داخله: ۱۸ قران [،] روسیه و قفقاز: ۴ منات [،] ممالک خارج: ۱۰ فرانک [،] قیمت اعلانات: سطrix پانصد دینار [،] قیمت یک نمره [نسخه] در طهران: ۲ شاهی [،] سایر بلاد داخله: ۳ شاهی».

ذیل سرلوحه می‌خوانیم که «مبنای این جریده بر ضبط نطق سرکار قدوة المحققین آقای ملک المتکلمین که در انجمن اتحادیه طلاب مذاکره می‌فرمایند و در نشر اعلانات و مقالات علمی، تجارتی، سیاسی آزاد است. ۳ شنبه ۱۹ جمادی الثانیه ۱۳۲۵ هجری قمری ۱۱ خردادماه جلالی».

نشریه حقیقت در دارالطباعة شرقی به چاپ رسیده، افزون بر نطق‌های ملک المتکلمین در بردارنده اخبار به ویژه خبرهای پیرامون انجمن اتحادیه طلاب و نیز پاسخ‌نامه‌هایی به سایر روزنامه‌های آن روزگار است.
حقیقت ۴ صفحه با قطع 21×34 دارد.

حلم آموز

شماره نخست حلم آموز را پیشتر دیده بودم، اما شماره دوم این نشریه را اول بار در کتابخانه آیت الله العظمی مرعشی نجفی (ره) تورق کردم. تاریخ و فهرست مندرجات شماره‌های اول و دوم حلم آموز از این قرار است:

شماره یک: چهارشنبه ۱۰ ربیع الاول ۱۳۲۵ ق؛

فصل اول در بیان فروعات اصلی دارالشورای دولت مشروطه که او را مجلس سنایگویند.
فصل دویم در بیان فروعات کنفرانس صلح عمومی که بنا به توجه دول متمدنه در اروپا تأسیس شده

فصل سوم در بیان توضیح فلاح و رشدیه.

فصل چهارم در بیان رمان حلم آموز سرگذشت میرزا حسین خان مدیر که نکته سنجان مترصد مشاهده نتایج او می‌باشد».

شماره دو: جمعه ۲۵ ربیع الثانی ۱۳۲۵ ق:

- (۱) در بیان رمان حلم‌آموز سرگذشت میرزا حسین خان مدیر که نکته سنجان مترصد مشاهده نتایج او می‌باشد.
- (۲) در بیان فصل سوم اساس اصلی دارالشورای دولت مشروطه که در هر عهد و اوان نگارنده قانون ژولیدہ منزوی بوده.
- (۳) جریده در بیان فصل دویم کنفرانس صلح عمومی که بنا به قرارداد دول در اروپا تأسیس شد.
- (۴) در بیان توضیح کلمه طبیه جامعه فلاخ که رستگاری ابناء وطن در اوست». مدیر و نگارنده حلم‌آموز میرزا حسین خان است که در بیان سرگذشت خود چنین نگاشته که «نگارنده حلم‌آموز در هزار [و] دویست [و] هشتاد نود [!] هجری در شهر ایروان تولد و والده که داشت صبیه حاجی میربابای نقیب موسوی، نیز پدر نگارنده جبار آقا نام پسر حاجی زین العابدین تاجر ابن حاجی حسین میر بلوك، ساکن قریه (خراتلو) و حاجی زین العابد [ین] دارای یک پسر و دو دختر بوده، جبار آقا نام که پسر حاجی مذکور و پدر نگارنده بوده، در حیات حاجی زین العابدین به رحمت ایزدی پیوسته و این که موافق احکام شرع نبوی در بودن اولاد، جد از ترکه بابا چیزی به نواده نمی‌رسد، لهذا حاجی زین العابدین تمام دارای [دارایی] خود را به یک حبه نباتی مصالحة شرعی نموده بخشید که بعد از مردنش، این نواده هم از مایملک وی بی‌بهره و تهی دست نگردد...».

ساحل نجات

دو نشریه با نام ساحل نجات با تاریخ ۲۶ ربیع ۱۳۲۵ در بندر انزلی منتشر شد. گردانندگان یکی اسماعیل احمدزاده تبریزی و میرزا ابوالقاسم طهرانی و مدیر دیگری شیخ ابوالقاسم افصح المتکلمین بود. نمره هایی از ساحل نجات به مدیریت افصح المتکلمین در شماری از کتابخانه‌ها موجود است، اما ساحل نجات که گردانندگانش اسماعیل احمدزاده تبریزی و میرزا ابوالقاسم طهرانی بوده‌اند، برای نخستین بار در کتابخانه آیت الله العظمی مرعشی نجفی (ره) دیده شد. در سرلوحة نشریه یاد شده

آورده‌اند: «هوالعلی الاعلی [،] ساحل نجات [،] مساوات [،] مواسات [،] فعلاً هفته [ای] یک مرتبه طبع و توزیع می‌شود [،] قیمت اعلان سطری دهشahi [،] در صورت تکرار تخفیف داده خواهد شد [،] وجه آبونه بعد از تقدیم پنج نسخه دریافت خواهد شد [،] اداره روزنامه ساحل نجات ارزلی [،] مکاتبات به اسم اسماعیل احمدزاده تبریزی [،] دبیر اداره میرزا ابوالقاسم طهرانی [،] عنوان تلگراف ساحل نجات [،] تاریخ پنج شنبه ۲۶ ربیع‌الثانی ۱۳۲۵ [...] قیمت اشتراک سالیانه صد نسخه [:] ارزلی رشت و آستارا ۱۰ قران [،] سایر بلاد داخله ۱۵ قران [،] قفقاز و روسیه ۳ مناط [،] قیمت یک نسخه [:] ارزلی رشت آستارا ۲ شاهی [،] سایر ممالک ایران ۳ شاهی [،] قفقاز و روسیه ۳ کپک [،] روزنامه ملی سیاسی علمی ادبی اقتصادی و مقالات عام المنفعه به امضاء و تعریف کافی که مخالف با مسلک اداره نباشد با نهایت امتنان قبول و درج خواهد شد». سرمقاله شماره نخست ساحل نجات را چنین آغاز کرده‌اند: «الحمد لله الذي يرفع المصتعفين [المستضعفين] ويضع المستكبرين. حمد بى حد و سپاس بى عدد مر آفریننده [ای] را سزا است که از پرتو علم و اتفاق اولاد آدم را بر تمام حیوانات بل به جمیع کوهها و صحراها و دریاها مسلط گردانید و درود نامعدود بر پیغمبر اکرم و رسول خاتم و اوصیای عظام او که نشر کننده قانون عدل و انصاف و هادی به صراط مستقیم مساوات و مواسات هستند که از پرتو همان قوانین بعد از هزار و سیصد و بیست و چهار سال ماکشته شکستگان بحر مهیب جهالت و غرق شدگان دریایی بی پایان غفلت را که هر ساعت کوه - کوه امواج استبداد هر ساعت به سوی گرداد هرج و مرج و هر لحظه به طرف کام نهنگان ظالم می‌کشید، یک مرتبه با همت بلند علمای اعلام و حامیان حضرت خیر الانام از این ورطه هولناک خلاص و به ساحل نجات سلطنت قانونی مشروطه و مجلس مقدس شورای ملی رسیدیم. پس ما راست که همیشه حالت سابقه خودمان را در مدنظر داشته، در حفظ و حراست آن نعمت عظمی و موهبت کبرا با مال و جان حاضر باشیم تا به مصدق آیة کریمة اذ نجاهم الى البر، مستوجب سخط خداوندی نگردیم و نیز هر آن با هزار زیان و التماس تمام قانون اساسی را بخواهیم که اسم ما را از دفتر آدمیت محو و در عداد... ثبت نکرده باشند».

ساحل نجات در اولین شماره دو مطلب دیگر دارد. یکی با مطلع «کم من فئة قليلة غلت

فئة كثيرة باذن الله والله مع الصابرين» و دیگری با تیتر «مکتوب یکی از فضلای جلیل».

صداقت

صداقت از حیث شکل و تا حدودی محتوا مجله مانندی است که روزنامه‌اش خوانده‌اند. قطع شماره نخست صداقت ۲۱×۱۷ و ۱۶ صفحه دارد. روی جلد آورده‌اند: «هو [،] محل توزیع روزنامه صداقت در کتابخانه صداقت طهران [،] رئیس مطبعه شاهنشاهی عبدالله قاجار ۱۳۲۶».

صفحة دوم صداقت سرلوحه گونه‌ای است که اطلاعات ذیل را در بردارد: «صداقت غرة محرم ۱۳۲۶ [،] طهران مرکز خیابان ناصریه، کتابخانه صداقت، محسن تبریزی مدیر بنده خدا [،] قیمت نمره اول چهار شاهی حالا آبونه داده نمی‌شود [،] این روزنامه، آزادی است از آتش جهنم، اگر توفیق باشد هر هفته توضیح [توزيع] خواهد شد و تقویم را در این روزنامه هفتگی درج که قارئین محترم در موقع لزوم محتاج به ملاحظه تقویم نباشند و در هر نمره برای مزید اطلاع مراجعه به این روزنامه فرمایند و ان شاء الله هفتة آینده زیارت عاشورا ضبط خواهد شد و اعمال ماهها و روزها و واجبات نوشته می‌شود».

اولین شماره صداقت را به مطلب بلندی با عنوان «محرمنامه» اختصاص داده‌اند که با برگه محرم الحرام ۱۳۲۶ / ۱۲۸۶ از تقویم نجومی به روایت نجم الدوله پایان می‌پذیرد.

طريقة الفلاح

طريقة الفلاح را میرزا زین العابدين شریف شیرازی ۱۸ صفر ۱۳۲۵ در مطبعه شرقی تهران انتشار داد. صفحه آغاز و پایان نشریه یاد شده به عنوان و ۴ مصراع شعر اختصاص پیدا کرده و صفحه دوم نشریه را «صفحة ۱» نامیده‌اند. به نظر می‌رسد با توجه به آن که آغازین تیتر صفحه یک «حى على الفلاح» نام گرفته، احمد کسری در تاریخ مشروطه ایران نام این نشریه را حى على الفلاح دانسته است.

باری، گرداننده طريقة الفلاح این نشریه را با انگیزه انتشار چهار محور به چاپ رسانده است:

«فصل اول در بیان اساس اصلی دارالشورای دولت مشروطه [؛]
فصل دوم در بیان یکصد و بیست و شش فقره فروعات کنفرانس صلح عمومی که
تاکنون مجھول بوده [؛]

فصل سوم در بیان حفظ الصحة روحانی و جسمانی ابناء وطن [؛]
فصل چهارم در بیان مذاکرات سودمند مسافر سیاسی هوشیار با پیر پر تدبیر نفر
گفتار».

گرداننده طریقة الفلاح اعلام کرده است که «طریقة الفلاح فقط مطابق فصول اربعه
ذیل سخن رانده و مطالب راجعه را مجاناً قبول و جزء مندرجات خواهد گردید.
هفته [ای] یک مرتبه در مطبعة شرقی طهران طبع و توزیع می شود. قیمت روزنامه در
داخله و خارجه در نمره آتیه معلوم خواهد شد».

گلستان

۱۴ شعبان المعظم ۱۳۲۵ در رشت، مطبعة عروة الوثقى، نشریه گلستان به مدیریت
محمد حسین ملقب به رئیس التجار و مشهور به سفینه انتشار یافت. بر بالای سرلوحة
گلستان آورده اند: «استدعا آن که قیمت اشتراک فراموش نشد [،] شماره ۱ سال اول
صفحه ۱». در دو سوی عنوان افزون بر نشانی نوشته اند: «قیمت اشتراک عجالهً [عجالتًا]
در بلاد داخله غیرت و انصاف، عدل و مساوات...».

ذیل عنوان نیز می خوانیم:

«به چه کار آیدت ز گل طبقی از گلستان من ببر ورقی
گل همین پنج روز و شش باشد و این گلستان همیشه خوش باشد»
همچنین پس از تاریخ انتشار؛ موضوع و ترتیب انتشار را ذکر کرده اند:
«این روزنامه آزاد و از هر قیل [قبيل] مقالات نافع و واقعی زشت و زیبا می نگارد و
هفته [ای] یکبار طبع و توزیع خواهد شد».

به دنبال سرمقاله درباره «سبب نگارش این روزنامه» نوشته شده است که «این بند
محمد حسین ملقب به رئیس التجار ابن حاجی محمد باقر که مدت چهارده سال در باد
کوبه مشغول تجارت و خدمت به هموطنان بود [هام] گاهگاهی که با دوستان ملت

پرست وطن خواه ملاقاتی کرده اقلب [اغلب] صحبت از دولتخواهی [دولتخواهی] و ملت پرستی به میان می آمد. جمعی که مدت ها در بلدان خارجه مانده و حلاوت حب الوطن من الایمان را چشیده می گفتند موافق شرع مطهر نبوی -صلی الله علیه و آله بر هر فردی از افراد لازم بلکه واجب است که خدمت وطن مقدس را اهم عبادات و الزم طاعات دانسته به قدر قوه در این راه کوتاهی نکنند و غفلت نورزنند. نصایح مشفقاته دوستان وطن خواه برآنم داشت که خیال هجرت نموده در ضمن بنایی به یادگار در وطن مقدس بگذارم. مدتی دچار و گرفتار این خیال بوده تا آنکه بعد از چندی قوه مخیله [به] این جا منتهی گردید که [...] برخی از دوستان و برادران عزیز مشوق این بنده شدند که با قلم شکسته و نطق بسته به انتشار روزنامه بپردازم، چرا که امروز برای تنبیه و آگاهی ابنيای وطن که غالب روش اجانب ندانند و از سیاست مغربیان که ظاهری چون چهره خوبان آراسته و باطی [باطنی] چون دل دوزخیان [...] دارند و از مکروکیدشان غافلند هیچ بهتر از نصیحت و ذکر خیر نیست که عموم اهل وطن را از آن فوائد مخصوصه حاصل آید، چرا که روزنامه آینه ای است که حسن و قبح افعال هر کس را توان در صفحه آن درج نمود و پرده ای است که زشت و زیبای هر چه را در متن آن توان کشید. چنانچه دانایان هر مملکت نیک و بد ملت خود را بی مهابا [محابا] نمودند و نوشتند و ابنيای ملت گوش فراداشته نصایح آنان را شنودند و در اصلاح کار خویش برآمده لوازم امورات سیاسی و روحانی یعنی شرعی و عرفی خود را به خوبی فیصل [فیصله] داده و عالم به حقوق و حدود و ملک و مملکت گردیدند و از قید اسارت و بندگی خلاص شده در میان سایر ملل فخر و مبارکات نمودند. در این صورت امروز برای اشخاص که طالب خدمت به وطن مقدس می باشند و بحمد الله جراید ما هم آزادست خدمتی بهتر از نشر روزنامه و همت و اقدام در آگاهی نوع نیست...».

معدن الفرائد و میزان الجرائد

«جزو اول» معدن الفرائد و میزان الجرائد، روز «یکشنبه ۲۷ شهر محرم الحرام سنه ۱۳۲۶ مطابق ۳۰ فوریه ماه فرانسه ۱۹۰۸» در «مطبعه شرقی طهران، مقابل شمس العماره» از زیر چاپ خارج شد. «قیمت این نمره سه شاهی» و وعده داده اند که «جزو

دوم هشت صفحه قیمت صد دینار «خواهد بود «جزو اول» ۱۲ صفحه در قطع 17×21 دارد و درباره ترتیب انتشار نوشته‌اند: «عجالتاً ماهی دو نمره طبع و نشر می‌شود اگر طالب داشته باشد، هفته [ای] یک نمره طبع و هم بر اوراق افزوده خواهد شد». در صفحه نخست معدن الفرائد و میزان الجرائد، گستره موضوعی نشریه را چنین قلمی کرده‌اند:

«درین مجله شریفه معدن الفرائد و میزان الجرائد که جزاً فجزاً طبع و نشر می‌شود، ارائه و تحقیق می‌شود از هر گونه قواعد سیاسیه ملت قدیمه محترمه ایران از موازین سیاسیه نفسیه و بدنه و منزليه و بلديه و مملكتیه خصوص مهمات آنها از قبیل قواعد و فواعد [فواید] بانک ملي و ترتیب سرباز و عسگر ملي و بیان رؤسای ادارات مملکتی و امثال اینها و تشخیص داده می‌شود ترهات و اباطیلی که از بعضی منابر و جرائد و انجمنها نشر کرده و می‌کند که مدخل به ارکان مشروطیت حقه است و مرجع اخبار به اداره این مجله مبارکه انجمن محترم اتحاد ارومیه است».

توضیح مفصل تر درباره گستره موضوعی، انگیزه نشر مجله با نگاهی به اوضاع آن روزگار ایران را چنین آورده‌اند: «... پرا واضح است که از نعماء جلیله و منن عظیمه جدیده حضرت حق - جل ذکره - براین ملت عتیقه محترمه ایرانیان، تنبه و بیداری آنها است بر اساس مشروطیت که از اولین اسباب و مؤثرترین علل این بیداری انتشار بعضی از جرائد نافعه و تداول بعضی از منابر و مجتمع مفیده است و بعد از این نعمت بزرگ اعظم از آن نیز بر آنها افاضه شده که تهییج هم عالیه آنها و امدادات غیبیه ایشان باشد. در تأسیس این اساس سدید در این زمان قلیل که در واقع سبب حیرت تمام عالمیان شد [...] لذا اخبارات جریده [ای] و تلگرافی این وقعة بدیعه، تمامت دول و اقطار را فرو گرفته [...] چون به مقتضای بزرگی و عظم این امر جدید که منقلب کردن استبداد به مشروطیت باشد لامحاله و لاعلاج باید انقلابی در امصار و اقطار پدید آید و آمد که به حمد الله و فضلہ همه آنها به زودی و خوشی رفع و دفع شده و می‌شود بعضی از جریده نویسان و اهل منبر کردند آنچه کردند و گفتند آنچه گفتند و به این واسطه بعضی از اوهام را مشوب و بعضی از اذهان را در حقیقت و معنای مشروطیت حائز و مردد بلکه پاره [ای] از عقاید ضعفا اهالی اسلام را زیون کردند و به اسم ملت پرستی و

خیرخواهی اعمال اغراض شخصیه و مکنونات دنیه خود نمودند بلکه بعضی از آنها این افساد ملت و اختلاف کلمه را سبب جمع آوری و جلب منافع دنیویه از برای خود قرار دادند و عوام بیچاره چندین قرن خواب رفته را که تازه مشرف به بیداری است، به منزله گله گوسفندی فرض کرده به هر سمتی کشیدند و هر قدر توانسته دوشیدند و بالاخره هم آنها را در وادی حیرت و ضلالت چون خود گذاشته و گذشتند که خدای ریشه آنان را از بن برکند و بالجمله چون به استلزم آن امر خطیر این داستان منبر بازی و جریده سازی روی کار آمد، این احقر بر خود کالفرض یا فرض دیدم که به قدر وسع حرکتی کنم و حرکتی دهم و احسن و اقوم طرق حرکت خود و تحریک غیر را صراط مستقیم شرع اسلامیان دیدم. پس بر ما در این مجله شریفه بیان واقعات دو مطلب است و سخن را باید در دو رشته قرار دهیم یکی ترجیح قواعد [...] شرع ایرانیان بر تمام قواعد سیاسیه دنیا و بیان آن قواعد و این که آن قواعد کافی و وافی است به تمام جزئیات و کلیات امور و مقاصدی که در ظرف عقول درآید در هر عصری و دوره [ای] و این که تمام مهامات و لوازم مشروطیت حقه از تنظیم ادارات از مالیه و عدلیه، عسکریه، ملیه و وزارتیه و غیره و غیره تماماً و کمالاً از روی همان اصول [...] آئین اسلامیان متყ و منتظم خواهد شد به درجه که بر هر صاحب تأ ملی مدلل و ثابت شود که ایرانیان در ازمنه استبداد فقط قوه مجریه صحیح نداشتند و اما قوه علمیه آنها از همه دول اکمل است (می گوییم و می آیمیش از عهده برون) [...] در هر جزوی از جزوایات این مجله مبارکه باید در دو قسمت سخن رانیم. قسمت اول در سیاست اسلامیه؛ قسمت دوم در جرح و تعدیل مکالمات منبریه و جرائد ملیه - مگر این که ذیل کلام و تتمیم مرام در احدی القسمتین سبب تمام شدن جزو شود که درین صورت آن جزو محض خواهد شد در همان یک قسمت».

شماره نخست معدن الفرائد و میزان الجرائد، پس از سر مقاله به نسبت مفصل، در بردارنده دو قسمت است: «قسمت اول در سیاست [:] اسلامیه» و «قسمت دوم در مکالمات ملیه».

«مکالمات ملیه» چنین آغاز می شود: «اولاً باید دانست که یکی از وظایف لازمه اریاب منبر و اصحاب جرائد بلکه قاطبه اهل اطلاع و خبرت آنست که معنی و مقصود

بعضی از الفاظ را به عوام اهل ملت و بی خبران از ابناء وطن بفهمانند و از برای آنها شرح و ترجمه نمایند از قبیل استبداد و مشروطه و پلیتیک و حریت و آزادی و مواسات و بانک ملی و سرباز ملی و اداره مالیات و وطن و ملت و غیره و غیره از الفاظی که یا جدید الاستعمال است عند الخواص والعوام و یا عمومیت پیدا کرده است. استعمال آنها چرا که بدیهی است هیچ امری از امور نوعیه سیما مثل مبانی اساس مشروطیت پیشرفت نخواهد کرد مگر به اتفاق در رأی و عقیده و این اتفاق حاصل نشود مگر آنکه محاورات و مکالمات یکدیگر را بفهمند. معروف است سه رفیق با یکدیگر نزاع داشتند و هر یک اهل لسانی بودند. رفیق عرب می گفت ارید العنب، رفیق ترک تغییر می کرد می گفت بخ مناً ازم ایسترم، رفیق فارس می خواست دق کند که چرا اینها ملاحظه مرا نمی کنند من انگور می خواهم. شخص رابعی که عالم به این السنه بود انگورشان داد دفعتاً ساخت شدند و نزاع برخواست [برخاست]. حال در زمان ما هم قضیه چنین شده هنوز فلان مرد دهقان یا فلان زن نساجه یا فلان بقال سرگذر گمان می کند مشروطه یعنی کفر یعنی زندقه یعنی الحاد یعنی چه یعنی چه خیلی که ترقی کنند و با غیر خود مراوده و محاوره کنند، تازه می گویند ما نمی فهمیم مشروطه یعنی چه؛ می خواهند مملکت ما را مثل فرنگستان کنند و حق هم دارند، چرا که خلفاً [...] سلف هیچ یک این الفاظ را استعمال نمی کردند و نمی دانستند و از همین جهت است که بعضی از مفسدین همین گونه الفاظ را دست آویز افساد خود کرده و می کند و رفته رفته کار به جایی رسیده که در اکثر یاتمام بلاد و قری بلکه مجالس و محافل شبانه روزی، مردم دو دسته شده اند، نظیر دو دسته حیدری و نعمتی [...]. حال اگر این الفاظ [...] در عصر ما هم اگر مفصلآً از برای مردم ترجمه و شرح نشود، بعيد نیست که تا چندین سال بعد همین دو دسته مستبد و مشروطه که از روی تشابه و اجمال الفاظ درست شده باقی بماند و مفاسدی به زاید با این که معنی صحیح هیچ یک از این الفاظ منکری ندارد. پس ما خود اولآً پردازیم به شمه [ای] از ترجمه و شرح جمله از این الفاظ تا سبب اقدام دیگران شود».

اشعار سید مذاح نطنزی رشتی المسکن

اشعار سید مذاح نطنزی رشتی المسکن، شاید به باور برخی نشریه محسوب نشود،

چون به مفهوم امروزی از حیث شکل و محتوا تعریف ادواری‌ها را ندارد. اما در آن روزگار نشریه‌های نشریه‌یاد شده می‌توان دید که سراسر منظوم‌اند. اگر این نظر را نیز پذیریم، این مجموعه در زمرة شبه مطبوعات جای می‌گیرد.

اشعار سید مداع نطنزی رشتی المسکن را که ابتدا در رشت منتشر شده بعدها گویا در تهران با ترتیب انتشار هفتگی عرضه کرده‌اند: «چون اشعار آبدار مداع مجلس و مشروطه هواخواه ترقی و تمدن ملت سید نطنزی رشتی که در ستایش سرداران ملت غیور ایران و نکوهش روسای ظلم واستبدادیان بسیار مرغوب و مطلوب عموم برادران گشته بود و سابق در رشت به طبع رسیده بود، لهذا مجدداً بنا بر خواهش آنان به ترتیب از این به بعد هر هفته یک نمره طبع و نشر خواهد گردید».

نکته جالب انتشار «نمره ۲» پیش از «نمره اول» است. چون در ذیل عنوان در شماره دوم آورده‌اند: «یک ورق نمره اول بعد از این نمره طبع خواهد شد».

شماره‌های ۲، ۳ و ۴ اشعار سید مداع نطنزی رشتی المسکن در کتابخانه آیت الله العظمی مرعوی نجفی (ره) موجود است. شماره ۲ سه شاهی و شماره‌های ۳ و ۴ «در طهران دو شاهی» و «قیمت تک نسخه خارج طهران سه شاهی» تعیین شده است. اشعار سید مداع نطنزی رشتی المسکن در هر شماره ۴ صفحه و در قطع 21×34 است.